

[Lenger]

på 56.700, og forskellen mellem 1985 og 1980 er altså ikke 3.000, men 1.000 stillinger, og i mellemtiden er der kommet 2.500 flere langtidsledige. Der er altså sket et fald på ca. 1.500 reelle job i Københavns kommune og ikke en stigning på 3.000, for de 2.500 langtidsledige skal vel ikke regnes med. Det er vel ikke regeringens mening, at de skal trænge andre ud. I så fald er beskæftigelseseffekten ved tilbuddet nok mere end tvivlsom.

Også den udvikling vil forstærkes i de kommende år, hvis der ikke sker noget fra regeringens side. Samtidig vil staten få ekstra udgifter til dagpenge og refusion af kontanthjælp og mindre indtægter i skatter og afgifter, endda stort set i et omfang, som kunne have finansieret det beskudne beløb, overborgmesteren bad ministeren om for nogle måneder siden. Det er ren Ebberød Bank på den måde at demontere Københavns kommune.

Der er atypiske boligforhold i kommunen: mange gamle, som har utidssvarende boliger, ikke mindst i kommunens egne ejendomme. Især er det galt med brandsikring og isole-ring. I besparelsernes hellige navn holder man pengene til opvarmning lige ud ad vinduet. Der er stigende vedligeholdelsesproblemer, som måske altid kan udsættes et år eller to, men som, hvis de udsættes meget mere, vender tilbage som mangefold større udgifter. I besparelsernes hellige navn påføres de københavnske skatteborgere altså disse øgede udgifter som følge af besparelser.

Vejnettet er i en elendig stand. Det er dårligt vedligeholdt i flere år – så dårligt, at det mange steder går ud over trafikikkerheden, hvis der ikke gøres noget ved det. Disse udgifter er bare skubbet fremad og vil vise sig som et problem, der koster dyrt og koster mere dyrt end den lettelse i økonomien, som ministeren kan forudse som følge af et faldende børnetal, hvilket nu nok mere er en lineær fremskrivning, for på det sidste har der jo været en vending i den udvikling, der ellers er foregået i børnetallet inden for de sidste år.

Over for Københavns kommunes ældre blev der allerede for to år siden skåret ned i antallet af hjemmehjælpere, og hjemmehjælperne har fået dårligere arbejdsvilkår i forbindelse med disse nedskæringer, altså på én og samme gang dårligere service og færre arbejdspladser. Der er et stort uindfriet be-

hov for ældreboliger, men i stedet ligger de ældre på Københavns kommunes hospitaler, hvad der også koster penge – for blot at understrege, at det er dyrt og samfundsmæssigt uforsvarligt at skære så langt ind til benet, som man har tvunget Københavns kommune til.

Jeg havde i denne sammenhæng nær nævnt Hvidovre hospital og brandforholdene, men det ville nok være at strø salt i såret. Lad mig i stedet stikordsagtigt nævne behovene for bedre kollektiv trafik, som er opsamlet i årevis, trafiksaneringerne, de problemer, der forestår omkring Brumleby, gårdanlæg, rekreative områder, sikring af den mindre industri i byområderne og normeringerne på hospitalerne, plejehjemmene og daginstitutionerne. For så står vi nemlig med Københavns kommunes økonomi i en nøddeskal. På alle disse områder vil nye opgaver komme til, og samtidig vil økonomien allerede i 1986 være endnu ringere end i 1985. Om et halvt år står ministeren med den varme kartoffel, for så er budgetlægningen i gang, og samtidig har ministeren altså proklameret, at hun vil hente 1,1 mia kr. på det budget, som Københavns kommune skal i gang med at udfærdige om et halvt års tid.

Det er situationen, og derfor kommer vi ikke uden om, at Københavns kommune skal have flere penge, og derfor vil jeg gerne fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, som lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget konstaterer, at Københavns kommunes budget for 1985 indebærer yderligere forringelser i kommunens service- og aktivitetsniveau, bl.a. i form af mindre beskæftigelseseffekt, at disse forringelser er selvforstærkende og må forventes fortsat i de kommende år, og at statens merudgifter til dagpenge og kontanthjælp samt mindreindtægter fra skatter og afgifter modsvarer Københavns kommunes umiddelbare besparelser,

opfordrer tinget regeringen til at sikre, at Københavns kommune får økonomisk mulighed for at opfylde de faktisk eksisterende behov, og at Københavns kommune som en midlertidig løsning bevilges yderligere 360 mill. kr. i 1985.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«